

den vil tillade at bringe de Ofre, som paakræves for at kunne gøre noget virkelig effektivt. Jeg maa sige, at personlig anser jeg det for tvivlsomt, om de Penge, som man maa anvende, ville gavne saa meget, som man er tilbøjelig til at tro fra enkelte Sider, og jeg vil altid være imod, at der gøres noget ad kunstig Vej. Jeg lægger derimod stor Vægt paa det moralske Moment, der ligger bag ved hele dette Spørgsmaal; vi skyldte at gøre noget for Ribe, Danmarks sydligste Forpost. Dette Standpunkt, mener jeg, bør næsten komme i første Række, naar hele Sagen skal tages op til Drøftelse. Der foreligger, som sagt, en Kommissionsbetænkning, og naar Sagen kommer for, maa man jo se, hvor vidt Lovgivningsmagten vil strække sig i Retning af at gøre noget virkelig effektivt.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) kom under sin Omtale af Toldspørgsmaalet ind paa Tolddomstolen, og jeg maa sige, at den Sag er rejst fra Handelsministeriets Side og ligger for Øjeblikket til Behandling i Finansministeriet. Jeg haaber, at vi maa faa en saadan Domstol, men i første Række sorterer den under Finansministeren. Jeg kan for saa vidt give Tanken min varmeste anbefaling som det efter min Mening vilde være til stor Gavn for Erhvervslivet, om vi fik en saadan Domstol til Afgørelse af de idelige, jeg havde nær sagt daglige, Disputer med Toldvæsenet. Det vilde ogsaa være en stor Lettelse for den vedkommende Embedsmand. Der er jo nemlig ikke Tvivl om, at hans Stilling overfor Erhvervslivet vil blive ganske anderledes populær, naar alle de Disputer, som man nu gaar til Toldvæsenet med og maaske faar en Resolution for, der gaar En imod, kunde blive afgjorte ved en saadan Domstol, hvor Erhvervslivets Folk mødes med Embedsmændene. Megen Kritik vilde derved falde bort. Jeg tror, at Forholdene saa vilde udvikle sig meget bedre, og jeg haaber derfor, at den højtærede Finansminister og Generaldirektøren have dette Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse, saa at der kan komme en for Erhvervslivet tilfredsstillende Løsning.

Det ærede Medlem henvendte sig ogsaa til mig angaaende Spørgsmaalet om dansk Arbejde. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg stiller mig særdeles sympatetisk overfor Tanken, men da det i første Linie er grumme faa Felter, der i saa Henseende falde ind under mit Ressort, anser jeg det ikke for nødvendigt at komme

ind paa Spørgsmaalet her. Maaske ser jeg lidt anderledes paa Sagen end det ærede Medlem, men jeg kan i øvrigt ganske slutte mig til, hvad den højtærede Trafikminister udtalte med Hensyn til Lokomotiverne. — Jeg finder dog ikke Anledning til at komme nærmere ind derpaa i Øjeblikket. Jeg er paa en vis Maade, som det ærede Medlem sagde, en Ven af Kommissioner, men kun af Kommissioner, der arbejder nogenlunde hurtigt. Jeg holder ikke af Omsvøbskommissioner, og jeg skal gøre mit bedste for, at de Kommissioner, jeg faar med at gøre, komme til at arbejde hurtigt. To af Kommissionerne have ikke virket mere end et Par Maaneder, og der foreligger allerede foreløbige Resultater. Man har i Kommissionerne klaget over Overarbejde og alt muligt, men Resultatet er, at de have faaet udrettet noget. Jeg tror, at der kan udrettes en hel Del ad den Vej, naar man faar Erhvervslivets Folk sammen til Drøftelse af de forskellige Sager.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Tvede) var inde paa Spørgsmaalet om Helsingør Havn, ligeledes med Adresse til mig. Der kan jo siges meget om den Sag, og det vil vist nok være for langvarigt at komme ind paa det her. Spørgsmaalet er i Grunden af lignende Art som ved Ribe. Vi have ogsaa overfor den gamle By Helsingør noget af en moralsk Forpligtelse til at stoppe den Dekadence, den befinder sig i. Den er jo haardt klemt af København, af Helsingborg — jeg havde nær sagt ogsaa af Malmø — og af Frederikshavn, alle Vegne fra er det gaaet ud over Helsingør. Naar det kan gøres for rimelige Beløb, bør man gøre noget for Byen. Helsingør Havn er, man kan sige desværre, kun lille. For Trafikken i Øjeblikket er den tilstrækkelig, men skulde der i Isvintre komme et stort Antal Skibe, vil den jo være ganske utilstrækkelig. Den er da alt for indskrænket til at kunne fungere som en Slags Udhavn for København. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvad der skal gøres for Helsingør. En fornuftig Udvidelse af Havnen vil naturligvis være det rimeligste, og den højtærede Trafikminister har allerede nævnt, i hvilken Retning den skulde gaa. Om den vil kunne hjælpe, ja, derom gælder vel det samme som med Hensyn til Ribe. Det er vanskeligt at have nogen Mening om det. Hvis Helsingør Havn kun en Gang imellem, naar vi faa en meget streng Isvinter, skal kunne yde nogen Nytte, kan man vel nok sige, at det bliver vanskeligt at faa de Penge til at forrente sig. Kan